

Ludźimi woštač, a jim služic, sežimž može, a wjeszje wedzic, so won Bohu stym služic; pschetož won je to poruczil, a hiščeže tejš prajit, so ta druga Kasnja tej prjenej runa je. Se Žiwenjom tych Michow pak jemu služene nebudže. Pschetož won teho niz jeno nicžo poruczil neje, ale wono je tejš tej Luboszi a tej prawej Božej Službi napšhecziwo, wot kotrejež ton Knes tudy prjeduje.

Tak džešče so tejš beš tymi Židami. Gzi čzinjachu swojemu Blišchemu schitku Stofz, a mjenjachu, so je schitko derže čzinene, dyž jeno wele Kruwow a Gzelatow rješachu. Ale schto praji naš Boh a Knes we 50. Psalm v. 8. 9. 10. wot nich: *Twojeho Wopora dla ja tebe nešwarju, schak šu hewak twoje šapalne Wopory stajnje pschedemnu. Za newosmu stwojeho Doma Howjada, ani Kosty stwojich Rodžow. Pschetož schitka lješna Swjeterina je moja, a Skoczata na Horach, džež po Lawsentach khodža.*

Tak praji won tejš na druhich Mjestach, so won jich Sloteho, jich Tempła a tajkeho netreba; ale jeli so mi prawje služicž zesč, da pokazam ja tebe na twojeho Blišcheho delje. Ty mašch Zonu, Džeczi, Gzeledž, Ssufodow, Šjerschtow, Knežich a schelake Schtanty, tam namakašch ty čzniecž došz: tam služ mi. Nočzeli twoje Džecžo bohabojasne a pošlusčne byčž, namkaj šebi smolom Brut a našchwikaj so prawje. Nočzeli čzi ta Gzeledž Dobre čzniecž, da štrašui ju, aby pokazž ji Durje. Je twoj Blišchi khudy, šrudny, khory, da pomhaj, služ jemu a trošchtuj jeho, bydž twojemu Šjersčezži hotowy a pošlusčny, da šy ty to mi čzlit.

So to do našchich Wutrowow hičž nočze, je hubena Wjez. Pschetož schtož my pschecziwo Bohu šrješchili a nopravje čzinili šmy, to nam won nočze pschirachnowočž, ale wo-

dačž. A my dyrbimy jeno našchemu Blišchemu služicž, a jemu Dobrotu čzniecž, da ze šo Boh teho tak horjebracž, jako bychmy to jemu čzinili a ze so tejš hiščeže bohacžje šaplacžicž. Schtuž da newje, schto Šwjet se šwojim Waschnjom je a kak won wo Bože Šslubenje ani Roženje nicžo nerodži, ton može to tudy wuknyčž. Pschetož schto čzinja Mješčzenjo drube, hacž so woni našcheho Boha Knesa krobli beš Woczi bija, a jeho šRobomaj tekstaju? Dokelž jeno kojždy na to dže, kak by šo wobohacžicž, a šwoju Romadu pschisporicž moč, nech šo Blišchemu dže, kajž ze, nech šo škafy aby Konež wošme.

Schtuž by wjericž moč, so to, schtož won šwojemu Blišchemu čzini, Bohu čzini, ton by šo teje Nešwjernosžje teho Šwjeta šWutrobu nastrožak. Ale tudy nihto na Šwječzi neje, kotryž by wjerit, so to wjerno je. Kajž ton Knes šam praji pola Matth. na 25. v. 37. So čzi Bešbožni na šudnym Dnju prajicž budža: *Kueže, dy šmy my tebe widžili šodneho, aby lačžneho? Ale to jim nicžo pomhacž nebudže. Pschetož runje jako ton Knes tudy praji: Ta druga Kasnja je tej prjenej runa; tak budže won tejš tam prajicž: Schtož wy čzinili nešsže jenemu beš tymi najmenšchimi, to wy tejš mi čzinili wešsže.*

So je ta prjena Wuežba šteho džensnišcheho Szenja. Boh daj, so bychmy to šWutrobi wšali, a so by šebi kojždy wot šwojeho Blišcheho tak myšlit, so to Bohu služene je, dyž won jemu služic. Tak by ton žyly Šwjet pošny Božeje Služby byt. Jedyn Wotrocžk we Konenzu, Džowka we Kucheni a Gulczez we Schuli bychu schizy Boži Wotrocžy a Boži Služomnizy byli, dy bychu woni to še Šswjernosžju čzinili, schtož jim wot Nana a Maczerje, Knesa a Knenje, Bura a Hospošy we Domi čzniecž pschikasane je. Tak by kojždy Dom prawa Žyrkej byla, we kotrymž